

[Gottschalck-Hansen.]

ningsskylden siger ministeren til indledning — hvis jeg må citere efter mit eget notat —:

„Det er en rimelig indretning, såfremt den virker i overensstemmelse med sin oprindelige hensigt.“

Jeg er overbevist om, at ministeren vil godkende citatets rigtighed.

Rent bortset fra, at jeg ikke finder, det er en rimelig indretning, kan jeg formentlig få i det mindste delvis tilslutning fra ministerens side, når jeg påstår, at den bestemt ikke virker i overensstemmelse med sin oprindelige hensigt. Ministeren vil utvivlsomt hævde, at det er undtagelser, når det er tilfældet. Jeg mener, det kan påvises ganske generelt. Loven har ikke øget udbuddet af jord. Den har ikke medvirket til at billiggøre jord. Den har ikke lagt den afgiftspligtige grundstigningsskyld over på sælgerne, sådan som det oprindeligt var tænkt, og den har ikke kunnet forhindre, at spekulation har kunnet finde sted. Derimod har den udhulet ejendomsretten, hæmmet mulighederne for nyerhvervelse, bremset mobiliteten på boligmarkedet ved at vanskeliggøre ejendomshandler, hvilke bevægelser ikke mindst under de forhåndenværende forhold ville være af den allerstørste betydning.

Endvidere har den medvirket til at forhøje lejeudgiften, vanskeliggjort industriejendommenes naturlige udvidelse og, hvad der er det allervigtigste — og det synes jeg i sig selv egentlig er motivering nok for at ophæve denne lov — den har udvirket en fuldstændig vilkårlig diskriminering af de enkelte borgere i dette land. De er ikke blevet behandlet på samme måde, de har ikke fået de samme rettigheder, de er ikke blevet belastet af det offentlige på samme plan.

Jeg tror, den højtærede finansminister har fuldstændig ret, når han i en anden udtalelse, som jeg tillader mig at citere, siger:

„Denne lov er ikke accepteret af befolkningen som en rimelig lovgivning.“

Således lød ministerens tale, og jeg er enig deri.

Af de besvarelser, vi har modtaget på de mange spørgsmål, der er stillet i udvalget, fremgår det ganske klart, at det provenutab, der vil opstå, såfremt loven totalt ophæves,

ikke er noget problem. Det er ministerens eget materiale, der beviser dette. Den forventede stigning i den almindelige grundskyld vil, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen så klart redegjorde for det, mere end kompensere det indtægtstab, som et bortfald af grundstigningsskylden vil medføre, også uanset at man, som det ærede medlem hr. Ove Hansen sagde, skriver den kommunale skattepromille op. Det er ligningschef Bang, der har meddelt, for så vidt angår det københavnske omegnsområde, at man her forventer en stigning i værdierne på ca. 125 pct., og dette omsat i skat samt promillesats vil rigeligt dække ind, hvad en ophævelse af grundværdistigningsafgiften ville betyde.

Det fremgår af ministerens oplysninger, at langt den største del af den hvilende grundstigningsskyld findes inden for Københavns amt. Det er en ret interessant oplysning, vi dér får. Dette til trods betaler indbyggerne i dette amt mere end en tredjedel af grundstigningsskylden her i landet. Jeg kan således oplyse, når jeg holder mig til runde tal — det er de letteste for os at behandle — at staden København ifølge statistisk departements meddelelser 1962-63 ydede ca. 12 mill. kr. i grundværdistigningsafgift. Samtlige købstæder her i landet ydede ligeledes i alt tilsammen 12 mill. kr., medens Københavns amt alene udredede ca. 24 mill. kr. og landets øvrige 21 amter tilsammen ca. 19 mill. kr. Der pålægges med andre ord beboerne i de københavnske omegnskommuner en særlig byrde, en særbeskatning til staten — halvdelen af provenuet tilfalder som bekendt staten — en byrde, som andre medborgere ikke i tilsvarende grad er belemret med. Det kan ikke være retfærdigt.

Ministeren erkender, at der findes skævheder og begås urimeligheder, som bør rettes. Det underer mig derfor, at den højtærede minister vil fremkomme med et regeringsoplæg, der i virkeligheden er så mangelfuldt og famlende som det foreliggende, der absolut ikke tilfredsstiller vore ønsker. For mig at se er det et forsøg på at mildne luften for de klippede får ved kun at studse den ene side af pelsen.

Såfremt ministerens lovforslag vedtages, er det en uimodsigelig kendsgerning, at uretten stadig opretholdes, og at skatten